

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Είναι αλήθεια ότι σήμερα η ανθρωπότητα αντιδρά με ιδιαίτερη ευαισθησία σε μια συγκεκριμένη ανθρωπογενή καταστροφή : στα πυρηνικά ατυχήματα . Η τραγωδία του Τσερνομπίλ στοιχειώνει τη φαντασία κάθε ανθρώπου. Ωστόσο, δεν είναι η μόνη.

Η βιομηχανική ρύπανση επεκτάθηκε παντού σαν ένας νέος « Μαύρος Θάνατος ». Μαύρα κτίρια, μαύρες πόλεις, μαύρη ατμόσφαιρα, κατεστραμμένα αρχαία μνημεία του ανθρώπινου μεγαλείου, όξινη βροχή και νεκρά δάση, ασθένειες που μαστίζουν την ανθρωπότητα. Η ατμοσφαιρική ρύπανση, η τρύπα του όζοντος, το φαινόμενο του θερμοκηπίου και η συνεπαγόμενη αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη, απειλούν να αλλάξουν τη μορφή ολόκληρης της Γης : Η ανθρωπότητα θα αντιμετωπίσει έλλειψη νερού καθώς οι υδάτινοι πόροι των ηπείρων στερεύουν, ενώ όσο οι πάγοι λιώνουν στους πόλους, ολόκληρα νησιά και ακτές θα βυθίζονται στην θάλασσα. Σ'όλο τον κόσμο το κλίμα μεταβάλλεται ,με απρόβλεπτες συνέπειες. Μόλις τα τελευταία χρόνια, για παράδειγμα, οι επιστήμονες αντιλήφθηκαν ότι πολλά φυσικά φαινόμενα που παλαιότερα δεν ήταν τόσο ολέθρια, σήμερα, με την με την παρέμβαση του ανθρώπου, έχουν μεταμορφωθεί σε ανελέητους τιμωρούς του. Το «Ελ Νίνιο» με το βαρύ φόρο σε ανθρώπινες ζωές και στο παγκόσμιο οικοσύστημα αποτελεί ένα μόνο παράδειγμα. Και ο κατάλογος δε σταματά εδώ. Με δραστηριότητες όπως η αναζήτηση πολύτιμων πόρων στα σπλάχνα της Γης – πετρέλαιο, άνθρακα, μεταλλεύματα -, η υλοτόμηση των δασών, η αποξήρανση λιμνών, τα κοντόφθαλμα έργα διευθέτησης των υδάτινων ρευμάτων, ο άνθρωπος έχει αφήσει φρικτές πληγές στο κορμί της Γης, με αποτέλεσμα πλημμύρες, πυρκαγιές, διάβρωση του εδάφους, λασποροές, κατολισθήσεις, ερημοποίηση. Οι πόλεις του, εξαιτίας της άναρχης δομής, κινδυνεύουν να μετατραπούν σε θανάσιμες παγίδες με εκατόμβες θυμάτων σε κάθε ισχυρό σεισμό, σε κάθε δυνατή βροχόπτωση.

Τώρα, στις αρχές της τρίτης χιλιετίας, καθώς η ανθρωπότητα ετοιμάζεται να αντιμετωπίσει την πρόσκληση και πρόκληση των άστρων, ίσως να είναι η πρώτη φορά που βρίσκεται τόσο κοντά στον αφανισμό. Μπροστά σ'ένα τέτοιο ζοφερό ενδεχόμενο οι άνθρωποι συσπειρώνονται και κινητοποιούνται. Συνεχώς πληθαίνουν οι φωνές διαμαρτυρίας και πολλοί στρέφονται και πάλι στην μητέρα φύση για να βρουν παρηγοριά, μακριά από τον απάνθρωπο σύγχρονο τρόπο ζωής. Έτσι , μέσα από την αμφιβολία και την ελπίδα, είναι, επίσης, η πρώτη φορά που τόσοι άνθρωποι ορθώνουν αποφασιστικά το ανάστημα τους για να αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο.

Στο λυκαυγές της νέας χιλιετίας, ενώ ο άνθρωπος ετοιμάζεται να εγκαταλείψει τη Γη και να κατακτήσει έναν άλλο πλανήτη, συνειδητοποιεί αυτό που με τόση σοφία είπε ο Γκάντι: Δεν κληρονομήσαμε τον κόσμο μας από τους προγόνους μας, αλλά τον δανειστήκαμε από τα παιδιά μας.

Βεβαίως, δε θα μπορούσαμε να παραβλέψουμε τις επιτυχίες του ανθρώπινου γένους στον πλανήτη, αλλά το μεγάλο ερώτημα παραμένει: Θα καταφέρουν τα έξι δισεκατομμύρια ψυχές που κατοικούν σήμερα στην Γη να διατηρήσουν τα παιδιά τους την κληρονομιά της φυσικής αφθονίας που τους εμπιστεύτηκαν οι πρόγονοί τους; Ο φωτογράφος Γιαν Αρτύ-Μπερτράν εργάστηκε επί πέντε χρόνια, πετώντας πάνω από κάθε γωνία του πλανήτη, με σκοπό να δημιουργήσει ένα αρχείο της ομορφιάς που σώθηκε από τη συνεχώς επεκτεινόμενη βιομηχανία, αλλά και των μεταβολών που έχει προκαλέσει η τελευταία στο φυσικό τοπίο.

Εμείς, ως νοήμονα όντα που κατοικούν σε κάθε γωνιά της Γης, αποφασίσαμε να κρατήσουμε στην μνήμη μας την ομορφιά αυτού του πλανήτη, σαν μια μικρή σταγόνα μπλε σε μαύρο φόντο. Ας μην αφήσουμε τα σύννεφα να σκιάσουν τη Γη μας, μια Γη που χρειάζεται τη βοήθειά μας ας τη βοηθήσουμε να σωθεί!

(Απόσπασμα από άρθρο στο περιοδικό «Γαϊόραμα» / Μάιος – Ιούνιος 2000)

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

A. Να αποδώσετε την περίληψη του παραπάνω κειμένου σε 100-120 λέξεις.

25 μονάδες

B.1 Να σχολιάσετε το απόσπασμα «Δεν κληρονομήσαμε...παιδιά μας». σε 60-80 λέξεις

10 μονάδες

B.2. Να βρείτε στο κείμενο τρεις τρόπους πειθούς που χρησιμοποιεί ο συγγραφέας για να μας πείσει για την ορθότητα των σκέψεων του.

10 μονάδες

B.3 Να γράψετε τα αντώνυμα για τις παρακάτω λέξεις:
έλλειψη, συνέπειες, αφανισμός, δημιουργήσει, νοήμονα

5 μονάδες

Γ. Τα δεκαπενταμελή συμβούλια των Λυκείων του Δήμου σας διοργανώνουν μια εκδήλωση ευαισθητοποίησης και διαμαρτυρίας με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος. Ως εκπρόσωπος όλων των μαθητών της πόλης σας, να απευθυνθείτε στους συγκεντρωμένους πολίτες ενημερώνοντάς τους για τους λόγους, τους παράγοντες και τις συνθήκες που έχουν οδηγήσει στο σύγχρονο περιβαλλοντικό εφιάλτη καθώς και για τις δυνατότητες αντιμετώπισης του προβλήματος. (600 λέξεις)

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο αρθρογράφος στο κείμενό του πραγματεύεται το ζήτημα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και των συνεπειών της στον άνθρωπο και τον πλανήτη. Αρχικά, αναφέρεται στις δυσμενείς παρεμβάσεις του ανθρώπου στο οικοσύστημα, που οδηγούν σε μόλυνση του περιβάλλοντος, λειψυδρία, κλιματικές αλλαγές και αφήνουν σοβαρές πληγές στη γη. Στη συνέχεια, διαπιστώνει πως ο κόσμος έχει πλέον συνειδητοποιήσει την επικείμενη καταστροφή, ώστε δεν μένει αμέτοχος στο πρόβλημα, αλλά δραστηριοποιείται προκειμένου να το αντιμετωπίσει. Εκφράζει ωστόσο την ανησυχία του για το αν θα κατορθώσουν οι νεότερες γενιές να διατηρήσουν τον φυσικό πλούτο που τους κληροδοτήθηκε και συνοψίζει απευθύνοντας προς όλους τους αναγνώστες του έκκληση σωτηρίας της γης.

B.1.

Είναι ολοφάνερη η αλήθεια που τόσες φορές αγνοούμε ή αναβάλλουμε να συνειδητοποιήσουμε στη φράση του Γκάντι. Κληρονομούμε αλλά και κληροδοτούμε τη γη, το φυσικό περιβάλλον, που απλά έτυχε να ταξιδεύουμε πάνω σ' αυτό μέσα στο χρόνο. Και αν η «κληρονομιά» αυτή φέρνει τη χαρά της «απόκτησης» δεν αντιλαμβανόμαστε πολλές φορές ότι δεν αφορά στην «αδιοποίηση» αλλά μάλλον στην «ενοικίαση» αυτού του «κληροδοτήματος». Επομένως είναι αδήριτη ανάγκη να διαφυλάξουμε ότι έχει απομείνει ώστε «Αυτός ο κόσμος ο μικρός, ο Μέγας» που λέει και ο ποιητής να απομείνει γεμάτος ζωή και όλα τα χαρακτηριστικά που καθιστούν τη φύση «Μητέρα» όλων μας.

B.2.

«Η Βιομηχανική ρύπανση...βυθίζονται στη θάλασσα» : επίκληση στο συναίσθημα.

Με τα αλληπάλληλα δραματικά παραδείγματα και με συγκινησιακά φορτισμένες φράσεις όπως «έναν νέος Μαύρος Θάνατος», «νεκρά δάση, ασθένειες που μαστίζουν την ανθρωπότητα» και άλλες ο αρθρογράφος επιδιώκει να μας προσεγγίσει μέσω του συναισθήματος και να μας προβληματίσει.

«Μόλις τα τελευταία χρόνια...ερημοποίηση». :Επίκληση στη λογική

Η χρήση παραδειγμάτων δημιουργεί την εικόνα της καταστροφής του φυσικού περιβάλλοντος όσο πιο παραστατικά μπορεί να παρουσιαστεί.

«Είπε ο Γκάντι: Δεν ...τα παιδιά μας»: Επίκληση στην αυθεντία.

Αναφέροντας τα λόγια ενός τόσο σημαντικού ανθρώπου ο συγκεκριμένος προβληματισμός του αρθρογράφου δεν επιδέχεται αμφισβήτηση,

B.3.

έλλειψη: επάρκεια, αφθονία, πλούτος

συνέπειες: αίτια, αφορμές

αφανισμός: επιβίωση, δημιουργία

δημιουργήσει: καταστρέψει, φθείρει, διαλύσει, αφανίσει

νοήμονα: ανόητα, άλογα

Γ.

Αγαπητοί συμπολίτες,

Η παρουσία όλων μας στη σημερινή εκδήλωση αποτυπώνει την έκδηλη αγωνία μας για το μέλλον του περιβάλλοντος και διατρανώνει τη διάθεσή μας να αγωνιστούμε για την ανατροπή αυτής της κατάστασης. Η φύση δεν αποτέλεσε για τον άνθρωπο μόνο πηγή ζωής και καταφύγιο αλλά και εφιαλτήριο έμπνευσης και γνώσης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι φυσικοί φιλόσοφοι όπως επίσης και ο προβληματισμός μετά το Μεσαίωνα που ξεκινά από την φύση. Ο άνθρωπος όμως αφελής παρέκαμψε τη σημασία της φύσης στη ζωή του και ασέλγησε σε βάρος της. Τόσο έντονη είναι αυτή η παρέμβαση που είναι λογικό οι επόμενες γενιές, αν υπάρξουν, να καταριούνται τον χρυσό αιώνα της τεχνολογίας που αρχίζει να θαμπώνει επικίνδυνα. Σήμερα η κατάσταση που επικρατεί είναι άκρως ανησυχητική και αυτό γιατί υφίσταται μια πρωτοφανής ανατροπή της φυσικής ισορροπίας, τέτοια που δεν απειλείται μόνο η ευζωία και η υγεία του ανθρώπου, αλλά η ίδια του η επιβίωση, το μέλλον της ζωής και ο πλανήτης στο σύνολό του. Χαρακτηριστικά παραδείγματα: Η νέκρωση των θαλασσών, η μόλυνση των υδροφόρων οριζόντων, η ρύπανση του αέρα από αυτοκίνητα και εργοστάσια, η τρύπα του όζοντος, το φαινόμενο του θερμοκηπίου, η εκχέρσωση των εδαφών, η εξαφάνιση των δασών. Τα αίτια του φαινομένου είναι πολλά και επικεντρώνονται στην νοοτροπία του ανθρώπου που δεν έχει κατανοήσει ότι ο ίδιος είναι ένα κομμάτι της φύσης.

ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΤΟΝ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΕΦΙΑΛΤΗ

- Η αύξηση του πληθυσμού, συνδυαζόμενη με το φαινόμενο της αστυφιλίας. Τα τελευταία χρόνια ο πληθυσμός της γης αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο. Αυτό το δεδομένο σε συνδυασμό με το φαινόμενο της αστυφιλίας όπου όλοι οι άνθρωποι συσσωρεύονται στις πόλεις – τέρατα είχε δραματικές συνέπειες. Η γη δεν έχει τη δυνατότητα να θρέψει όλους τους κατοίκους της, γι' αυτό είτε εντατικοποιείται η καλλιέργειά της είτε εμπλουτίζεται συνεχώς με θρεπτικά στοιχεία. Οι μεγάλες πόλεις εκτός από την αλλοίωση που

προκαλούν στο φυσικό τοπίο από την ρυμοτομία τους και την άναρχη δόμηση, μολύνουν τις περιοχές γύρω απ' αυτές αφού τα απόβλητα είναι πολλά.

- Ασυνειδησία με σκοπό τη μεγιστοποίηση του κέρδους. Στην καταναλωτική εποχή που ζούμε, η αλλοτρίωση έχει επεκταθεί σ' όλους τους τομείς δράσης του ανθρώπου. Το κλίμα ευδαιμονισμού επηρέασε τόσο αρνητικά τον άνθρωπο που άρχισε να καταστρέφει αλόγιστα το περιβάλλον. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα τα απόβλητα από τις βιομηχανίες. Αντί να υπάρχει σύστημα βιολογικού καθαρισμού για να μην επιβαρύνουν το περιβάλλον, απλά... αποβάλλονται σε θάλασσες, στη στεριά, στον αέρα. Αυτό είναι φυσικό γιατί τα παραπάνω συστήματα είναι ασύμφορα οικονομικά για τις επιχειρήσεις και επιλέγεται ο εύκολος τρόπος της αποβολής τους χωρίς καμία επεξεργασία.
- Η τεχνολογική ανάπτυξη όπως αυτή εκφράζεται μέσα από τη βιομηχανική ανάπτυξη. Αποτέλεσμά της – χωρίς προγραμματισμό και πρόληψη – ανάπτυξης ήταν η ενεργειακή κρίση αφού προηγήθηκε η άσκοπη κατανάλωση των φυσικών πόρων. Εξάλλου οι μη βιοδιασπώμενες ενώσεις που απλά επιβαρύνουν την υγεία είναι μια ανατριχιαστική πραγματικότητα. Επίσης οι άναρχα δομημένες βιομηχανίες είναι κίνδυνος για τους κατοίκους των γύρω περιοχών. Όλες αυτές όμως οι καταστάσεις δεν είναι προϊόν της σημερινής κοινωνίας αλλά εμφανίστηκαν παλαιότερα και συνεχώς διογκώνονται μέχρι σήμερα που έχουν φτάσει στο απροχώρητο.
- Η λειτουργία του κάθε μεμονωμένου ιδιώτη. Στην περίπτωση αυτή το κοινωνικό συμφέρον παραγκωνίζεται και θυσιάζεται στο βωμό του ατομικού. Όποιος έτυχε να έχει στην ιδιοκτησία του ένα κομμάτι γης δεν σκέφτεται τίποτα άλλο παρά πώς θα του αποδώσει το μέγιστο οικονομικό όφελος. Η οικολογική παθογένεια με άμεσο συντελεστή το οικονομικό κέρδος, την αφέλεια ή χειρότερα την αμέλεια είναι η πιο θλιβερή συνενοχή του ανθρώπου σ' αυτό το περιβαλλοντικό "έγκλημα".
- Απομάκρυνση από τη φύση. Ο άνθρωπος είναι γεγονός ότι είναι στενά συνδεδεμένος και εξαρτημένος από τη φύση. Ο υλιστής και εγωιστής άνθρωπος της σημερινής εποχής όμως έχει αποκτήσει την ψευδαίσθηση ότι είναι ανεξάρτητος και αυτάρκης. Αυτήν την εντύπωση της αυτάρκειας την απέκτησε όταν ικανοποιήθηκαν όλες οι υλικές του ανάγκες. Έτσι οι ψυχικοί του δεσμοί με τη φύση, τη γη του διερρήχθησαν ανεπανόρθωτα. *"Η κοινωνία είναι ο κόσμος μας και η φύση μας είναι ξένη"* λέει ο Dilthey.
- Οικονομικός ανταγωνισμός μεταξύ των κρατών. Όλα τα κράτη με επικεφαλής τις μεγάλες δυνάμεις έχουν επιδοθεί σ' έναν ανούσιο αγώνα επικράτησης. Με γνώμονα την εξουσία και την καθοδήγηση πολλών κρατών οι μεγάλοι της υφελίου εξοπλίζονται συνεχώς. Οι εξοπλισμοί όμως αυτοί προϋποθέτουν την προστασία του περιβάλλοντος. Τα αναγκαία μέτρα δεν πάρθηκαν και περίτρανα είναι τα παραδείγματα ολόκληρων περιοχών όπως η έρημος της Νεβάδα που καταστράφηκε για να αναπτυχθούν τα πυρηνικά όπλα.
- Ελλιπής κρατική πρωτοβουλία όπως και με αργά αντανεκλαστικά προβληματισμός στα πλαίσια της διεθνούς κοινότητας. Η έρευνα για εναλλακτικές και ανανεώσιμες πηγές ενέργειας καθώς και για τον περιορισμό της ολέθριας, για το περιβάλλον, χρήσης της τεχνολογίας από τις μεγάλες βιομηχανίες, είναι στατική και χωρίς πνοή εδώ και χρόνια.
- Το χειρότερο ίσως απ' όλα είναι η συνενοχή των πολιτών στη διόγκωση του

προβλήματος. Οι πολίτες ένοχα σιωπούν και αδιαφορούν για το εξελισσόμενο έγκλημα χωρίς να αντιδρούν. Ακόμη χειρότερα πολλοί πιστεύουμε ότι το πρόβλημα είναι από μακρινό ως ανύπαρκτο και βέβαια δεν αφορά εμάς αλλά τους ... άλλους. Αυτοεξαγνιζόμενοι βαφτίζουμε ως αποκλειστικά υπαίτιους τους οικονομικά ισχυρούς ανθρώπους και λαούς, όχι άδικα, και αυτοαπαλασσόμαστε από κάθε ευθύνη και στην πρόκληση αλλά και στη θεραπεία του φαινομένου.

- Αλλά και οι πολιτικοί δεν είναι άμοιροι ευθυνών. Δεν είναι μόνο η αδράνεια και η αναβλητικότητα τους στη λήψη μέτρων. Είναι κυρίως το γεγονός ότι δεν τολμούν να συγκρουστούν με τους εκφραστές των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων και να επιβάλλουν στις βιομηχανίες τις σύγχρονες οικολογικές μεθόδους παραγωγής προϊόντων και διαχείρισης αποβλήτων. Συχνά μάλιστα συνειδητά κλείνουν τα μάτια στις οικολογικές ατασθαλίες των ισχυρών αποκομίζοντας προσωπικά οφέλη σε βάρος όλων μας.

Αγαπητοί μου συμπολίτες, η «παραδοσιακή» αντίληψη για το ζήτημα του περιβάλλοντος έκανε λόγο για πρόβλημα ταξικό στη δημιουργία του αλλά υπερταξικό στις συνέπειές του. Η σύγχρονη πραγματικότητα όμως αναιρεί και αυτήν την αντίληψη. Οι πλούσιοι και ισχυροί του κόσμου επιβαρύνουν ανενδοίαστα το περιβάλλον για να εξυπηρετήσουν τα στεγνά οικονομικά τους συμφέροντα και οι βασικοί «δέκτες» αυτής της επιβάρυνσης είναι τα χαμηλότερα κοινωνικά στρώματα, οι άνθρωποι, παιδιά ενός κατώτερου θεού μάλλον, που στοιβάζονται στις υποβαθμισμένες φτωχογειτονιές του κόσμου. Μιλάμε πλέον με όρους περιβαλλοντικών διακρίσεων και περιθωριοποιήσεων, ειδικά εκεί όπου η περιβόητη «ανάπτυξη» αφήνει τ' απομεινάρια της. Η ανάγκη λοιπόν να δραστηριοποιηθούμε για το περιβάλλον, για την ίδια μας τη ζωή καθίσταται επιτακτικότερη από ποτέ.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

- Ανακύκλωση – εναλλακτικές μορφές ενέργειας («πράσινη» ενέργεια), βιολογικός καθαρισμός βιομηχανικών απορριμμάτων, αξιοποίηση της σύγχρονης υψηλής τεχνολογίας για την προστασία του περιβάλλοντος.
- Κατάρτιση συνολικού εθνικού προγράμματος για παρέμβαση στο αλόγιστο κέρδος, ενδυνάμωση της περιφερειακής ανάπτυξης και της αποκέντρωσης, ορθολογική οριοθέτηση των χρήσεων γης με στόχο την αειφόρο ανάπτυξη.
- Ανάπτυξη της οικολογίας ως επιστήμης, οικολογικές οργανώσεις άμεσα χρηματοδοτούμενες από το κράτος.
- Κρατική πρωτοβουλία με απλωμένο έναν οικολογικό «μανδύα» σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής (οικολογική συνείδηση μέσω της παιδείας, δημιουργία "Υπουργείου Περιβάλλοντος" ή ενίσχυση άλλων πολιτικών φορέων, π.χ. το κόμμα των "Πράσινων" στη Γερμανία, οικολογική χάραξη πορείας και σε άλλα υπουργεία όπως τα Ανάπτυξης, Οικονομίας κ.α.)
- Ποινική νομοθεσία και αυστηρές και εφαρμόσιμες ποινές για αδικήματα που αφορούν στην καταστροφή και μόλυνση του περιβάλλοντος.
- Αναδημιουργία του φυσικού πλούτου που έχει υποστεί ζημιές (αναδάσωση, δεντροφύτευση, αγρανάπαυση, βιολογικές καλλιέργειες, διασταυρώσεις ειδών, δημιουργία βιολογικών πάρκων, προστατευόμενων δρυμών, εγγειοβελτιωτικά έργα κ.α.).
- Περισσότερο πράσινο στις πόλεις, δημιουργία πάρκων, αλσουλίων, τόπων

αναψυχής και «συνάντησης» με τη «Μητέρα» φύση στην καθημερινότητα των τσιμεντένιων πόλεών μας.

- Ιδιαίτερη μέριμνα, ειδικά εμείς οι Έλληνες, πρέπει να δείξουμε για την προστασία των μνημείων του πολιτισμού.
- Ανάπτυξη οικολογικής συνείδησης. Είναι ευθύνη όλων μας να συνειδητοποιήσουμε την κρισιμότητα των στιγμών και να πειστούμε ότι η κοινωνική συνείδηση αποδεικνύεται μέσω της οικολογικής ευαισθησίας και δράσης. Ακόμη, οφείλουμε να καταλάβουμε ότι ο αγώνας για το περιβάλλον είναι η σύγχρονη εκδοχή του πατριωτισμού.
- Είναι ιδιαίτερα σημαντική η δραστηριοποίηση των νέων που οφείλουν να κάνουν σημαία του αγώνα τους και ιδανικό για το μέλλον τη σωτηρία του πλανήτη. Με τη μαχητικότητά τους και τον εθελοντισμό τους μπορούν να δώσουν νέα πνοή στα οικολογικά κινήματα.

Ο Μανόλης Ανδρόνικος ασχολούμενος με το ζήτημα της προστασίας του περιβάλλοντος είχε γράψει περίπου τα εξής: Ο ακρογωνιαίος λίθος στη λύση του προβλήματος της προστασίας του περιβάλλοντος είναι η παιδεία. Αλλά και το ζήτημα της παιδείας είναι κατεξοχήν πολιτικό. Είναι δηλαδή ζήτημα της πολιτείας, της πολιτικής ηγεσίας και των πολιτών. Κι αν οι πολιτικοί άρχοντες του τόπου έχουν την αρμοδιότητα να θεσμοθετήσουν τις απαιτούμενες παρεμβάσεις, οι πολίτες έχουμε την ευθύνη να διατρανώσουμε την αντίθεσή μας στη διογκούμενη υποβάθμιση της ποιότητας ζωής, να ασκήσουμε τη μέγιστη δυνατή πίεση προς όλους για να έχει το περιβάλλον κι ο πλανήτης το μέλλον που του αξίζει. κι αυτό ακριβώς κάνουμε σήμερα εδώ.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας

**Επιμέλεια: Πετρομελίδης Βασίλης, Καραφόλα Έφη, Ζίγρα Εύα,
Τζιμογιάννης Δημήτρης, Μπέλλα Χρύσα**